

dende sager må antages at have betydning for *efterforskningen af en konkret sag*.

Det forudsættes således, at anklagemyndighedens anmodning om oplysninger fremsættes som led i en konkret igangværende efterforskning mod en eller flere personer, der kan mistænkes for at have begået alvorlige forbrydelser, men det er ikke en forudsætning, at efterforskningen fuldt ud har klarlagt, hvilke forbrydelser de(n) pågældende kan mistænkes for. Det er således hensigten, at der også skal være adgang til at få oplysninger i tilfælde, hvor der er iværksat en undersøgelse af en bestemt person som mistænkt, f.eks. som følge af dennes tidligere position i en bevægelse, organisation eller myndighed, der har deltaget i alvorlig kriminalitet.

Det er endvidere hensigten, at der skal være adgang til videregivelse af oplysninger med henblik på at finde eventuelle yderligere ofre eller vidner, der kan bidrage med oplysninger til identifikation af en gerningsmand til en forbrydelse, som efterforskes af statsadvokaten, f.eks. som følge af anmeldelser, der dog ikke har identificeret gerningsmanden.

Det foreslås endvidere, at der i lovtæksten, ligesom i stk. 2, som betingelse for adgangen til videregivelse af oplysninger stilles krav om, at statsadvokatens efterforskning vedrører forbrydelser med en strafferamme på fængsel i 6 år eller derover.

Bestemmelsen i stk. 3, kan ligesom bestemmelsen i stk. 2 anvendes i tilfælde, hvor statsadvokaturen bliver anmodet om at bistå udenlandsk politi og anklagemyndighed med at finde vidner og ofre i Danmark med henblik på strafforfølgning i udlandet af en person, der f.eks. mistænkes for krigsforbrydelser.

På samme måde som i stk. 2, skal anklagemyndigheden nærmere afgrænse, hvilken gruppe af sager der eventuelt vil kunne indeholde oplysninger om ofre for og vidner til den forbrydelse, der er under efterforskning, f.eks. alle sager vedrørende mænd af en særlig etnisk oprindelse, der er i en bestemt alder, og som er indrejst i en angiven periode fra et bestemt land.

Til nr. 20

Det foreslås i § 58 g, stk. 2, at Rigspolitechefen kan indberette en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til SIS II, hvis udlændingen er opført på FN's og EU's sanktionslister med rejserestriktioner.

Den foreslåede bestemmelse giver Rigspolitechefen hjemmel til på Danmarks vegne – at indberette udlændinge, der ikke er statsborgere i et EU- eller et

Schengenland, og som er opført på de nævnte sanktionslister, i SIS II, jf. SIS II-forordningens artikel 26.

Forordningens artikel 26 skaber en pligt til, at der i SIS II optages oplysninger om tredjelandstatsborgere, dvs. udlændinge der ikke er statsborgere i et Schengenland eller et EU-land, som er opført på FN's og EU's sanktionslister med rejserestriktioner, med henblik på at nægte disse personer indrejse eller ophold. Efter forordningens artikel 24, stk. 2, gælder der i disse tilfælde ikke et krav om, at der skal foreligge en national, individuel afgørelse truffet af de kompetente relevante administrative myndigheder eller domstole som grundlag for indberetningen af en person, der er opført på de omhandlede sanktionslister. Grundlaget for indberetningen er alene den omstændighed, at FN eller EU har optaget den pågældende tredjelandstatsborger på en sanktionsliste med rejserestriktioner.

Ifølge forordningens artikel 26, stk. 2, kan der heller ikke i disse tilfælde stilles krav om, at de minimumsoplysninger, der som udgangspunkt skal indlæses i forbindelse med en indberetning, jf. forordningens artikel 23, skal foreligge.

I forbindelse med optagelsen af en person på EU's sanktionslister med rejserestriktioner er det hensigten, at det samtidig skal besluttes, hvilken medlemsstat der skal være ansvarlig for at indberette den pågældende person i SIS II, herunder for løbende at ajourføre indberetningen. Det forventes, at det medlemsland, der har EU-formandskabet på tidspunktet for beslutningen om at optage en person på en liste om rejserestriktioner, skal forestå indberetningen af den pågældende i SIS II. Der vil således formentlig blive tale om en rotationsordning, hvor Danmark (Rigspolitiet) alene vil have ansvaret i forbindelse med et EU-formandskab.

Rigspolitiet vil i henhold til § 58 g, stk. 2, foretage indberetningen, dvs. sørge for, at der sker indberetning nøjagtig på grundlag af de oplysninger, der fremgår af sanktionslisterne. De personoplysninger, der fremgår af listerne, lægges således uprøvet til grund. Rigspolitiet foretager ikke en prøvelse af optagelsen af de enkelte personer på listerne.

Den foreslåede bestemmelse vil først træde i kraft på det tidspunkt, som Rådet beslutter, at SIS II-forordningen skal finde anvendelse fra, jf. den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse i lovforslagets § 3, stk. 2.

Til § 3

Det foreslås i § 3, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. marts 2009.

Dette indebærer, at den foreslåede tilføjelse til § 42 j, jf. lovforslagets § 2, nr. 17, finder anvendelse på personer, der pr. 1. marts 2009 er eller derefter bliver